

Název a adresa školy:	Střední škola průmyslová a umělecká, Opava, příspěvková organizace, Praskova 399/8, Opava, 746 01
Název operačního programu:	OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost, oblast podpory 1.5
Registrační číslo projektu:	CZ.1.07/1.5.00/34.0129
Název projektu	SŠPU Opava – učebna IT
Typ šablony klíčové aktivity:	III/2 Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT (20 vzdělávacích materiálů)
Název sady vzdělávacích materiálů:	ČJ III
Popis sady vzdělávacích materiálů:	Český jazyk III, 3. ročník
Sada číslo:	D-11
Pořadové číslo vzdělávacího materiálu:	07
Označení vzdělávacího materiálu: (pro záznam v třídní knize)	VY_32_INOVACE_D-11-07
Název vzdělávacího materiálu:	Hlavní principy českého pravopisu
Zhotoveno ve školním roce:	2011/2012
Jméno zhotovitele:	Mgr. Edita Binarová

Hlavní principy českého pravopisu

Kontrola domácího úkolu – základní pravopisné jevy

- Předložky z/ze, s/se a předpony s-/se-, z-/ze, psaní písmena ě, souhláskových skupin a ú/ů.
  - Předložky z/ze se pojí s 2. pádem (z čela, ze školy).
  - Předložky s/se se pojí se 7. pádem (s bratrem, s nimi), se 4. pádem (kdo s koho, nejsem s to nebýt s to). Pozor na 7. pád prostý (házet sebou, hýbat sebou, jistý /sám/ sebou) a 7. pád předložkový (vzít s sebou /sestru/, nést s sebou /balík/).
  - Přepony s-/se- píšeme ve významu směru dohromady (sbírat, shledat se), shora dolů nebo
     s povrchu pryč (sjet, shodit, smýt).
  - Předpony z-/ze- píšeme ve slovech s významem dokončení děje (zkalit, zkřivit), změny stavu (zčernat, ztmavnout) a v několika ustálených případech (zkoumat, zpupný, způsob, zpytovat apod.).
  - o Je nutné rozlišovat dvojice slov s různým významem:

stěžovat si (někomu) × ztěžovat slézat (dolů) × zlézat (hory)
(někomu práci) smazat (tabuli) × zmazat (si šaty)
sjednat (smlouvu) × zjednat (pořádek) sběh (lidí) × zběh (dezertér)
shlédnout (dolů) × zhlédnout (film) sužovat (trápit) × zužovat (sukni)
spravit (opravit) × zpravit (oznámit) sběhlý (dav lidí) × zběhlý (zkušený)
stlouci (dohromady)× ztlouci (někoho) smotat (svinout) × zmotat (poplést)

- o Bje, vje je-li b, v součástí předpony a začíná-li slovní kořen skupinou je: ob-jem, ob-jev, vjet, ob-jednat, ob-jetí (objímat), ob-jet (autem) x válečné oběti.
- Bě, vě- hláska ě je součástí kořenu slova (oběd, běhat, vědec, větev, věřit, věštit)
- **Pě** po hlásce **p** se vždy píše jen **ě** (pěna, pětikoruna, zpěvák, napětí)
- o Mě na rozhraní slova se řídíme dle jeho stavby (um-í, um-ět, um-ění, osamělý/sám, rozumět/rozumí, soukromě/soukromý, zřejmě/zřejmý, známější/známý, tamější/tam)
- Mně je-li v základním slově skupina -mn-, musíme ji ve všech dalších odvozených výrazech zachovat (rozumný/rozumně, jemný/jemně) Pozor: vzpomněl, opomněl, připomněl, zapomněl – odvozeno od (pomnít), domněnka/domnívat, pomněnka, zatemnění/zatemnit
- O Psaní souhláskových skupin -ský, -ství, -stvo při odvozování příponami
- -ský je beze změny: ž, š, č, z + ský; ž: pařížský; š: krkonošský, č: ledečský; z: slezský; v množném čísle jsou slezští, francouzští.
- Zjednodušuje se: s + -ský ve -ský (tuniský, brandýský, ruský) a c + ský ve-cký (lužický, hradecký), v množném čísle jsou ruští, hradečtí.
- Mění se: -k + -ský ve -cký (otrocký), -h + -ský ve -žský (pražský), -ch + -ský ve -šský (adršpašský, lašský), ale ke jménu Čech je český.
- o Pozor: dětství, dětský.
- o Ú po předponě a na začátku druhé části složeniny (/bez/účelný, zaúpět, pravoúhlý), ojediněle uvnitř slova (ocún), v citoslovcích (hú, vrkú, bú), v cizích slovech (túra, múza, skútr, fúze, ragú, kúra – léčebná)
- Ü uvnitř slova (sůl, kůň)
- **U** ve slovech přejatých s příponou -ura (literatura, kultura, brožura, agentura, inventura)
- Psaní i, í/y, ý po souhláskách měkkých i tvrdých, ve vyjmenovaných slovech a psaní i/y plynoucí se shody přísudku s podmětem.
  - Měkké i po tvrdých souhláskách v cizích slovech (kino, historie, riziko), v citoslovcích (hihi, chichi, kikirikí) a v slovech od nich odvozených – (hihňat se, chichotat se).
  - Tvrdé y po měkkých souhláskách (tácy, puncy vzor hrad) a ve slovech přejatých (motocykl, cyklus, cyklista).
  - Vyjmenovaná slova slova, ve kterých se nejvíce chybuje: bytelný (pevný), bydlo (příbytek, živobytí), nabýt (jmění), býlí (plevel), černobýl, zlatobýl; lýčí, lýkovec (dřevina), plytký (povrchní), slynout (být proslulý), vlys (ozdobný pruh na stěně), Lysolaje; pomyje, mýval, smyslný, mýlka, zmýlená, nedomykavost, mykat (urovnávat vlákna v přízi), sumýš (živočich), nachomýtnout se; pykat, pych (krádež), pýr (plevel), pýřit se (červenat, být v rozpacích), pýří (chmýří); zlosyn (zločinec), syrovinka (houba), sypek (povlak peřiny), Bosyně, Sychrov, Syneč; zvyklost, vyžle, cavyky, vyza (ryba); slova s předponou vy-; vzývat (božstvo);

- Shoda přísudku s podmětem minulý čas se řídí podle rodu podmětu: Muži pracovali. Vozy
  jely. Ženy šily. Děvčata se smála.
- Několikanásobný podmět –Chlapci a dívky vystoupili z autobusu. Ženy a děvčata se pustily do práce. Kuře a housata běhaly po dvoře. Kuřata a housata běhala po dvoře. Na ulici si hrály dívky a chlapci. / Na ulici si hráli dívky a chlapci.
- Psaní velkých písmen, zkratek a značek a slov přejatých.

Velká počáteční písmena píšeme:

- v souslovných vlastních jménech (ulice Nad Alejí, dům U Tří sluncí, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad, ulice U Slunce);
- o v souslovných vlastních jménech měst, městských čtvrtí, sídlišť a osad ve všech slovech kromě předložek (Moravské Budějovice, Hradec nad Moravicí, sídliště Nová Role);
- o v oficiálních názvech zeměpisných jmen (Jižní Amerika, Pyrenejský poloostrov, mys Dobré naděje);

Malé písmeno píšeme:

- o v pojmenováních hnutí příslušníků sekt, náboženských proudů (husité, křesťané, májovci);
- o ve slovech republika, království, pokud jimi nezačíná oficiální název (Česká republika).

Některé frekventované zkratky

- o *n.l.* našeho letopočtu, *tzn.* to znamená, *atp.* a tak podobně, *apod.* a podobně, *mj.* mimo jiné, *např.* například, *resp.* respektive, *č.p.* číslo popisné, *a.s.* akciová společnost, *spol. s r. o.* nebo s. r. o. společnost s ručením omezeným, *sv.* severovýchod; svazek; svatý.
- Zřídka se vypisuje první a poslední písmeno slova, za zkratkami tohoto typu se tečka nepíše (fa – firma, pí – paní).
- Zkratková slova jsou zkratky, které mají charakter slov. Skloňují se a mohou být zdrojem dalšího odvozování nových slov (Čedok – Česká dopravní kancelář).

Psaní slov přejatých

- Některá slova se píší původním pravopisem; jedná se o omezený počet slov (causerie, interview, outsider) a citáty z jazyků užívajících latinku (ad hoc, allegro, adagio).
- Většina slov přejatých se píše podle zásad českého pravopisu (aféra, prézens, pedagog, kánoe, aerobní); původní c vyslovované jako k, se píše jako k (kakao, kaňon), th se píše jako t (éter, metan), písmena původně zdvojená se zjednodušují (adresa, alergie).
- o Psaní s a z se řídí většinou výslovností a délkou samohlásek.

Praktická část

Doplňte předložky s/z, předpony s- nebo z-, -ě-/-ně-/-je.

__motat klubíčko, __hromáždění před školou, __platit půjčku, __dvořilý muž, __sadit ředitele, __levnit výroibek, __běh lidí, _dělovací prostředky, _mazat tabuli, _mazat si kalhoty, _trávit dovolenou, __prané kalhoty, vojenský _běh, _cvrklá a _hnilá jablka, _hodnout se __ kamarádem, __míšené zboží

moderní um_ní, je jako vym_něný, tam_jší podnebí, rozum_l své práci, um_l odpovídat, dom_lý přítel, zapom_tlivý, obzor potem_l, tvářili se tajem_, před m_sícem, vědom_ lhal, působil sebevědom_, zatem_ná okna, dom_lé uzem_ní elektického vedení, p_stovala slam_nky, správná dom_nka, zasedání m_stské rady, pozm_ňovací návrh, ob_dnat si ob_d, v_zd do domu, záv_je sněhu, ob_tavý přístup, op_t, ob_žná dráha Zem_, na vlastní p_st, nehoda m_la tři ob_ti, zrakový v_m, kruhový ob_zd.

Seznam použité literatury

 Sochrová, M.: Český jazyk v kostce pro SŠ. 2. vydání. Praha: Fragment, 2009. ISBN 978-80-253-0950-6.